

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 16. października 1891.

(Zawiera Nr. 151 — 153.)

151.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 1. października 1891,

tyczące się kontrolowania tych fabrykantów octu, którzy do wyrobu octu używają gorzałki uwolnionej od podatku.

Zmienia się niektóre postanowienia oddziału III B, liczby 2 i 9 regulaminu, tyającego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionego od podatku (Dodatek D, Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1888) i w porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu rozporządza się co następuje:

I. Każdy fabrykant octu, chcący uzyskać pozwolenie do używania z uwolnieniem od podatku gorzałki do wyrobu octu, winien do prośby swojej dołączyć w dwóch wygotowaniach opisanie swego zakładu fabrykacji opatrzone planem dokładnie naszkicowanym, tudzież opisanie sposobu postępowania, którego przy wyrobie octu trzymać się zamierza.

Fabrykanci octu, powyższe pozwolenie już posiadający, winni opisanie te złożyć dodatkowo najpóźniej aż do dnia 1. stycznia 1892.

W opisanii zakładu fabrykacji podać należy nie tylko wszystkie lokale do wyrabiania i zachowywania octu przeznaczone, lecz nadto także wszystkie przyrządy do wyrobu i naczynia do zachowywania z oznaczeniem ich pojemności.

Używanie nie oznajmionych lokali, przyrządów do wyrobu i naczyń do zachowywania, z wyjątkiem naczyń transportowych, dozwolone jest tylko za poprzedniem oznajmieniem.

W opisanii sposobu postępowania przedstawić należy dokładnie metodę do wyrobu octu używaną.

Mianowicie nadmienić należy, czy stągwi octowych używa się pojedynczo czy bateriami, ile stągwi tworzy baterię, ile odsetek alkoholu zawierają zacieri, któremi się zaprawia lub która się dodaje i ile razy dziennie zacieri te wlewa się do stągwi.

Również podać należy w przybliżeniu stosunek wydajności octu z hektolitra alkoholu.

Przedsiębiorca obowiązany jest trzymać się oznajmionego sposobu postępowania, o każdym zloczeniu, jakoteż o każdej przerwie w regularnej fabrykacji winien uwiadomić niezwłocznie właściwy oddział straży skarbowej i zarazem uwiadomienie to zanotować w rejestrze wyrobu poniżej przepisany, a to na całej szerokości stronicy tego rejestru.

Gdy opisanie zostanie wniesione, Władza skarbowa pierwszej instancyi zarządzi spisanie wyvodu oględzin.

Jeden egzemplarz tego wyvodu oględzin, opatrzone potwierdzeniem urzędowem, oddaje się stronie, która obowiązana jest pokazywać go na każde żądanie wykonawcom nadzoru urzędowego.

Drugi egzemplarz pozostaje u rzeczonyj Władzy skarbowej.

II. Na miejsce zapisków, które fabrykanci octu dotychczas utrzymywali, obowiązani są ci fabrykanci lub ich zastępcy, którzy Władzy mają być wymienieni, utrzymywać rejestr wyrobu i rejestr odbytu według dołączonego wzoru.

Druki do tych rejestrów w zeszytach oliczbowanych i parafowanych, których nie jest urzędowo przypieczętowana, nabywać można za zwrotem kosztów nakładu w urzędach lub u osób, które Władza skarbową pierwszej instancyi wskaże.

W rejestrze wyrobu zapisywać należy następujące szczegóły:

1. Zaraz po każdym zakażeniu ilość, tęgość alkoholową gorzałki i tęgość octową gorzałki urzędowo zakażonej.

2. Ilość gorzałki zakażonej, z kadzi, w której jest zakażana, dziennie braną do wyrobu octu, zaraz po wzięciu.

Gdyby stosownie do oznajmionego sposobu postępowania z kadzi do zakażenia miała być brana ilość zakażonej gorzałki na dłużej niż na jeden dzień potrzebna a to w celu poddania jej dalszemu rozcieńczeniu, zacier ten octowy wlać należy do osobnego naczynia, urzędową podziałką opatrzonego i ilość, tęgość alkoholową, jakoteż tęgość octową rozcieńczonego zacieru octowego zapisać w rejestrze wyrobu.

Ilość zacieru braną dziennie z tego naczynia do wyrobu octu również zapisywać należy w rejestrze.

3. Numera stągwi octowych dziennie w użyciu będących.

4. Wyrobioną w ciągu ostatnich 24 godzin ilość octu, tudzież ilość kwasu octowego w niej zawartego i numera naczyń do zachowywania, w których ocet gotowy umieszczono.

Zapisek ten wciągnięty być powinien najpóźniej aż do godziny 9 zrana następnego dnia.

5. Dzień i godzinę każdego zapisku.

W rejestrze wyrobu także organa skarbowe zapisywać mają wyniki wykonanych rewizyj.

Rejestr wyrobu należy co pół roku zamknąć i przelać Władzy skarbowej pierwszej instancyi do sprawdzenia.

Zapiski w rejestrze odbytu podawać mają całkowity odbytu octu z wyluszczeniem, ile każda ilość zawierała kwasu octowego i przedsiębiorca obowiązany jest wypełniać dokładnie wszystkie przepisane rubryki tego rejestru.

Jeżeli fabrykant octu stanie się kilkakrotnie winnym wykroczeń przeciw przepisom powyższym co do utrzymywania rejestrów, Władza skarbową krajową może najwięcej na rok jeden wstrzymać dla jego fabryki octu nabywanie gorzałki z uwolnieniem od podatku.

III. Z końcem każdego półrocza odbyć się ma urzędowe sprawdzenie zapasów gorzałki zakażonej i octu gotowego.

Rozumie się samo przez się, że sprawdzanie może oprócz tego odbywać się, ile razy interes skarbu tego wymaga.

Przed sprawdzeniem zapasów zamknąć należy rejestr wyrobu i rejestr odbytu i obliczyć, ile według tych rejestrów wynosić powinien zapas gorzałki zakażonej, jakoteż octu gotowego.

Gdy ilość rzeczywista różni się od tej, która znajdować się powinna, można zaniechać wytoczenia postępowania karnego w takim razie, jeżeli różnica ta co do zakażonej gorzałki wynosi 5% ilości przy ostatnim sprawdzeniu zapasu znalezionej i od tego czasu nabytej a co do octu 10% ilości wówczas znalezionej i następnie wyrobionej.

Zamknięcie rachunkowe tudzież zapasy stwierdzone zapisać należy w rejestrze wyrobu a do nowego rejestru wyrobu przenieść stwierdzone zapasy.

Gdy się okaże niedokładność lub nieprawidłowość w utrzymywaniu ksiąg, stosują się postanowienia §§. 387go aż do 395go włącznie ustawy karnej o przestępstwach skarbowych.

IV. Zakażenie gorzałki, nabywanej z uwolnieniem od podatku do wyrobu octu, odbywać się może w sposób dotychczas przepisany; jednakże gorzałka już zakażona nie powinna w żadnym razie zawierać w sobie więcej jak 36% alkoholu przy 12° Réaumura.

Steinbach r. w.

Kraj koronny

Okrąg skarbowy

Okrąg podatkowy

Regestr wyrobu Nr.

zakładu fabrykacyi octu w Nr. konskr.

za czas od aż do

[illegible]

do użycia		Ilość wyrobionego dziennie octu z oznaczeniem odsetek kwasu octowego w litrach				U w a g a
z kadzi na gorzałkę zakażoną pod- daną dalszemu rozcieńczeniu	Numer stągwi na ocet w dniu zapi- sku w użyciu będących	‰	‰	‰	‰	
		po	po	po	po	

Kraj koronny

Okrąg skarbowy

Okrąg podatkowy

Regestr odbytu Nr.

. w Nr. konskr.

tyczący się odbytu wyrobionego octu w roku

Nr. bieżący	Data zapisku		Nazwisko	Stan (zatrudnienie)	Miejsce zamieszkania i Nr. konskrypcyjny
	Dzień miesiąca	Go- dzina	o d b i o r c y		

152.**Obwieszczenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. października 1891,**

o rozszerzeniu nadanego Jego c. i k. Wysokości Arcyksięciu Wilhelmowi jako wielkiemu mistrzowi zakonu niemieckiego prawa swobodnego rozrządzania majątkiem tego zakonu z sumy 10.000 zł. m. k. do sumy 30.000 zł. w. a.

Stosownie do doniesienia ministerstwa cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, Jego c. i k. Apostolska Mość raczył nadane Najwyższem postanowieniem z dnia 17. października 1863 (Dz. u. p. Nr. 102) Jego c. i k. Wysokości Arcyksięciu Wilhelmowi, jako wielkiemu mistrzowi zakonu niemieckiego, prawo swobodnego rozrządzania majątkiem tego zakonu, rozszerzyć z sumy 10.000 zł. m. k. do sumy 30.000 zł. w. a.

Taaffe r. w.

153.**Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 8. października 1891,**

którem porządek portowy dla c. k. portu na jeziorze bodeńskim w Bregencji z dnia 6. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 49) zostaje uzupełniony i zmieniony.

W porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych rozporządza się co następuje:

W c. k. porcie bregenckim jeziora bodeńskiego urzędować ma na przyszłość jako komisarz portowy w poruczonem zakresie działania kierownik nadzoru nad żegluga na jeziorze bodeńskim c. k. dyrekcji głównej kolei rządowych austriackich, któremu przydany będzie portowy z pocztu żeglarskiego c. k. kolei rządowych.

Przeto wszelkie uwiadomienia, w porządku portowym przewidziane, składać należy przerzeczonemu komisarzowi portowemu i do niego należy

przestrzeganie porządku portowego pod względem obrotu wewnętrznego w porcie, tudzież karanie za wykroczenia przeciw porządkowi portowemu pod tym względem w przestrzeni portowej popełnione.

Jako komisarz portowy kierownik tego nadzoru nad żegluga wyrokuje także w sporach o zapłatę należitości przypadających za użytkowanie zakładów portowych, o przyjmowanie i zapłatę rotmanów, o nagrodę za ratowanie towarów i inne wynagrodzenia za niesioną pomoc, w sporach o uszkodzenie budowli portowych i co do wybryków popełnionych przez osoby należące do załogi statków przeciw wykonawcom nadzoru, sprawowaniem urzędu swego zajętym, o ile wybryki takie nie należą do kompetencji Władzy karnej powszechnej.

We wszystkich zarządzeniach, które są w związku z interesami celniczemi, komisarz portowy winien działać zawsze w porozumieniu z przełożonym komory głównej w Bregencji.

Przeciwko orzeczeniom karnym komisarza portowego odwoływać się należy do c. k. starostwa w Bregencji.

Jeżeli starostwo zatwierdzi lub złagodzi wyrok komisarza portowego, dalsze odwołanie się miejsca mieć nie może.

Port i wszystkie lokale do niego należące, warsztaty, magazyny, tudzież dok nadzoru nad żegluga c. k. dyrekcji ogólnej kolei rządowych austriackich w Bregencji podlegają kontroli dochodowo-skarbowej. Przeto postanowienia ustawy o cłach i monopoliach z dnia 11. lipca 1835, dotyczące się rewizyj, stosują się do nich w zupełności.

Nadzór nad obrotem towarów w porcie, rewizja celnicza podróźnych i ich pakunku, jakoteż celniczy nadzór nad okrętami i służbą okrętową należy do c. k. komory, zewnętrzne strzeżenie obszaru portowego do c. k. straży skarbowej.

Pod względem atrybucyj urzędników cłowych, tudzież urzędników i funkcjonaryuszów straży skarbowej w przedmiocie nadzorowania statków, znajdujących się w porcie, stosują się odnośnie postanowienia ustawy o cłach i monopoliach z dnia 11. lipca 1835.

Postanowienia rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 6. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 49) będące w sprzeczności z niniejszemi przepisami, zostają uchylone.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1892.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.